

Det kan ikke blive værre...

Tegning: Niels Poulsen

Uansøgt: Først var de udpegede til Betalingscentret i Ringkøbing brændemærket og kunne ikke få adgang til job andre steder i SKAT. Nu har nogle af de udpegede fået lov til at få et job ved Kundecentrene. Prisen er blot, at de skal opgive deres nuværende ansættelse og starte helt forfra.

Tillykke - du har fået et job i SKAT. Men betingelsen er, at du først op siger dit nuværende job - i SKAT.

På én gang kan det nærmest lyde både for godt og for skidt til at være sandt - men for Karen var det først og fremmest kulminationen på næsten et års usikkerhed og frustration omkring sin fremtidige arbejdssituation.

Derfor blev hun også stjerneglad, da hun fik at vide, at der stod et job klar til hende ved et af SKATs kundecentre. Nu kunne hun igen begynde at se fremad og starte på en frisk.

Men bittert må hun konstatere, at prisen er hendes nuværende ansættelsesforhold - og at hun derfor nu må til at starte helt forfra på trods af mere end 30 år på samme arbejdsplads.

Udlån med konsekvenser

Karen har altid været ansat ved SKAT - før fusionen ved ToldSkat og endnu før ved toldvæsenet. Altid i den samme by. Hun har aldrig kendt andre arbejdspladser - men har til gengæld prøvet mange forskellige slags opgaver undervejs.

“Jeg har godt kunnet lide at skifte arbejdsopgaver”, fortæller Karen - og understreger, at hun altid har været glad for sit job. Lige indtil det blev til SKAT.

I efteråret 2005 sagde hun da også ja til at blive lånt ud til betalingsadministrationen i fire måneder. En kollega var sygemeldt - og Karen tog over, selvom hun i en del år havde haft helt andre arbejdsopgaver.

“Men jeg havde arbejdet med det nogle år tilbage i 80'erne - var vant til systemerne - og det hang da stadigvæk ved.”

Siden har det ærgret hende mange gange. Ikke så meget, at hun hjalp til ved betalings-administrationen - men at hun ikke frivilligt søgte til Kundecentret, som har en afdeling omtrent 25 km væk.

“Det var der andre på opgaven, som gjorde - og de er på vej tilbage nu, fordi de benytter sig af deres tilbagegangsret. Jeg tænkte bare ikke så langt. Var ikke bange nok - og lidt for naiv”, indrømmer Karen i dag med bitterhed i stemmen.

Konsekvensen var, at hun stod registreret i systemet med de koder, som chefen skulle udpege ud fra, da der nogle måneder senere skulle findes medarbejdere til Betalingscentret i Ringkøbing. Selvom hun bare var lånt ud til opgaven i en kort periode - og forlængst var kommet tilbage til sine almindelige arbejdsopgaver igen.

Vidste hun var i fare

Da den 16. marts 2006 nærmede sig, vidste Karen godt, hun var i farezonen.

Derfor kom det heller ikke som nogen overraskelse, da hun fik budskabet fra sin chef.

Hun skulle forflyttes til Betalingscentret i Ringkøbing. Til den anden ende af landet. Til en egn, som hun og familien ikke kendte. Og til en arbejdsopgave, som hun slet ikke sad med.

Tankerne om fremtiden kværnede rundt i hovedet. Det første par dage overvejede hun endda, om hun skulle resignere og flytte med til Ringkøbing. Men nej - hun og ægtefællen blev hurtigt enige om, at de ikke ville sige farvel til hjem, venner og familie og flytte over til det store ukendte. Så hellere usikkerheden for fremtiden, her hvor de var.

“Det var ganske forfærdeligt - og har været det lige siden”, fortæller Karen.

I den første tid efter udpegningen blev hun derhjemme - men vendte tilbage til jobbet på skattecentret. For selvom det ikke var sjovt at være på jobbet efter udpegningen - uanset at kollegerne var utrolig flinke - så var det endnu

værre bare at gå derhjemme.

Det var da også Karens største frygt, at hun ikke ville nå at finde et nyt job, inden hun skulle væk fra skattecentret. Hun søgte en masse jobs, men når fødselsdatoen viser mere end 50, hænger de ikke på træerne - og hun fik afslag på afslag, selvom cv'et var i orden.

Søgte - og fik

Da SKATs Kundecenter havde et eksternt opslag, benyttede Karen sig af chancen og sendte en ansøgning. I første omgang hørte hun ikke noget - men da Kundecentret skulle bruge flere nye medarbejdere, fordi en del af dem, der var søgt frivilligt dertil i første omgang, valgte at bruge deres tilbagegangsret, fik Karen tilbudt en stilling.

Hun bevarer stort set den løn, hun har i dag. Betingelsen er blot, at hun skal sige sit nuværende job op, inden hun kan starte ved Kundecentret. Selvom hun stadig er ansat i SKAT - en offentlig virksomhed, som ellers gør en dyd ud af at være én landsdækkende myndighed, hvor en ansættelse betyder mange forskellige muligheder for job - er det farvel til den tryghed og pension, hun trods alt har haft i sin nuværende ansættelse og goddag til et nyt ansættelsesforhold, hvor hun skal starte helt forfra.

Selvom Karen fortsat er lykkelig over at have fået det nye job og derfor slipper for at komme ud i arbejdsløshed, er hun stadig uforstående over for den måde, SKAT har behandlet hende på. Uforstående over for det, hun har været igennem - og over for, at det er på den måde og under de betingelser, hun får lov til at fortsætte i SKAT.

“Selvom kollegerne her har været utrolig flinke, glæder jeg mig virkelig til at komme væk - og er på den måde glad for, at det er et andet sted, jeg nu skal begynde. Jeg glæder mig - for det kan ikke blive værre.”

Karen er en fiktiv person, der ikke findes i virkeligheden - men hendes historie bygger på virkelige oplevelser blandt udpegede til Betalingscentret i Ringkøbing, som dog ikke har ønsket at stå offentligt frem.

“

Betingelsen er blot, at hun skal **sige** sit nuværende job **op**, inden hun kan starte ved Kundecentret. Selvom hun stadig er **ansat** i SKAT.

”

Læs forbundsformand Jørn Rises kommentar på næste side.